

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 119/2016
06.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача С.А. из П.-Г., чији су пуномоћници Д.Т. и М.Т., адвокат из Ј., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Р4 г 314/15 од 16.12.2015. године, у седници одржаној 06.04.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 г 314/15 од 16.12.2015. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 г 314/15 од 16.12.2015. године, одбијен је као неоснован захтев предлагача С.А. из П.-Г., којим је тражио да се утврди да му је у парничном поступку у предмету Првог основног суда у Београду П 88650/2010 (раније предмет Првог општинског суда у Београду П 4973/2009), повређено право на суђење у разумном року. Да се том суду наложи да поступак у наведеном парничном предмету оконча у року од једне године по правноснажности овог решења и одреди му примерену накнаду од 50.000,00 динара и трошкове поступка од 6.780,00 динара.

Против првостепеног решења предлагач је благовремено изјавио жалбу због непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 86 став 3. Закона о уређењу судова („Сл. гласник РС“ бр.116/08, ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење, применом члана 386. у вези члана 402. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, ...55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Сл. гласник РС“ бр. 25/82... „Сл. гласник РС“ бр. 55/14), на чију примену упућује члан 8в. Закона о уређењу судова, па је нашао да жалба није основана.

У поступку доношења решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на коју се у поступку по жалби пази по службеној дужности.

Према разлозима побијане одлуке предлагач је Апелационом суду у Београду 28.08.2015. године поднео предлог за захтевом за заштиту права на суђење у разумном року у парничном поступку пред Првим општинским судом у Београду.

Поступајући по поднетом захтеву, у смислу члана 8а и 8б Закона о уређењу судова, Апелациони суд у Београду је као непосредно виши суд у односу на Први основни суд у Београду, прибавио списе П 8865/2010 и утврдио да је предлагач као тужилац 16.03.2009. године поднео тужбу ради накнаде материјалне и нематеријалне штете због смрти блиског лица, у предмету Првог општинског суда у Београду П 4973/2009, против тужених И.К. и У. о.С. – Г.ф.. Пресудом Првог општинског суда у Београду П 4973/2009 од 12.11.2009. године, правноснажно је одлучено о тужбеном захтеву предлагача као тужиоца, али само у односу на туженог И.К. као солидарног дужника. Одлучујући о жалби туженог У.о. С. – Г.ф., Апелациони суд у Београду је решењем Гж 12649/2010 од 21.10.2010. године укинуо наведену првостепену пресуду у односу на туженог У.о.С. – Г.ф. као солидарног дужника, па је у поновљеном првостепеном поступку, сада у предмету Првог основног суда у Београду П 88650/2010, првостепени суд 27.12.2011. године донео решење о прекиду поступка, до окончања стечајног поступка АД за о. И. у стечају, у предмету Ст 43/2007 и против тог решења, није било изјављених жалби и до одлучивања о захтеву за заштиту права тужилац (овде предлагач) није предложио наставак поступка.

Полазећи од дужине трајања поступка, сложености конкретног предмета и његовог значаја, понашања предлагача и поступања суда, Апелациони суд је утврдио да је неоснован захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је поступио првостепени суд када је одбио као неоснован захтев предлагача, јер је суд све радње у поступку предузимао у кратким роковима, тако што је поступак у односу на једног од тужених – И.К. као солидарног дужника правноснажно окончан за мање од годину дана, док је у односу на другог солидарног дужника У.о.С. – Г.ф., као туженог, поступак по решењу тог суда од 27.12.2011. године по протеку две године и нешто више од шест месеци, прекинут против ког решења странке нису изјављивале жалбу, нити је до подношења предлога у овој правној ствари поднет предлог за наставак поступка. У таквој ситуацији, суд није био у могућности да прекинути поступак настави, па је правилан закључак исказан у првостепеном решењу да су неактивност и незаинтересованост подносиоца захтева за парницу довели до тога да овај парнични поступак још увек није окончан, па се жалбом предлагача не доводи у сумњу законитост и правилност побијаног решења.

На основу члана 401. став 1. тачка 2. Закона о парничном поступку, а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић,с.р.**